

N:o 44.

Af herr **G. Eriksson** i Mörviken, om ändrad lydelse af § 11 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Med hänvisning till en af mig vid sistliden riksdag i Andra Kam-
maren väckt moton n:o 11 vågar jag äfven nu föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del antaga följande
ändrade lydelse af § 11 i förordningen om kommu-
nalstyrelse på landet den 21 mars 1862, sådan denna
§ lyder i förordningen af den 26 oktober 1888:

§ 11.

Röstvärdet skall beräknas efter det en hvar röst-
egande åsatta fyrktal; dock att, der för deltagande
i sådana besvär, som åligga alla, hvilka inom kommu-
nen erlägga kommunalutskylder, annan grund än den
för utgörande af kommunalutskylder i allmänhet gäl-
lande finnes stadgad, röstvärdet skall vid beslut öf-
ver ärenden, som röra sådana besvär, beräknas ef-
ter den särskildt bestämda grunden. Ej må någon
utöfva rösträtt för större antal röster än som svarar
mot en tjugonedel af kommunens hela röstetal efter
röstlängden, eller i något fall för högre röstetal än
det som enligt röstlängden sammanräknadt tillkom-

mer öfrige röstegande. Bråktal, som vid sådan beräkning af rösträtt uppkommer, skall bortfalla.

Stockholm den 27 januari 1892.

Gunnar Eriksson,
Mörviken.

Häruti instämma:

J. Bromée.

P. Norberg.

J. Nordin.

N:o 45.

Af herr **J. H. G. Fredholm** i Stockholm, om skrifvelse till Kongl.

Maj:t med begäran om framläggande af förslag till definitiv förordning angående statens upphandlings- och entreprenadväsende.

Redan 1860 anhöllo Rikets Ständer i skrifvelse till Kongl. Maj:t, »det Kongl. Maj:t tacktes taga i nådigt öfvervägande, huruvida i nu gällande föreskrifter angående upphandling och leveranser af varor för landtförsvarets behof samt dylika varors besigtning kunna vidtagas sådan ändring, att utan åsidosättande af kronans rätt spekulanternas täflan underlättades och besparing i statens utgifter derigenom beredes». Med anledning af denna skrifvelse anbefalde Kongl. Maj:t vederbörande myndigheter att afgifva yttrande i ämnet, och slutligt svar afgafs ändtligen af arméförvaltningen den sista dagen af året 1885. Innan emellertid Kongl. Maj:t hann företaga ärendet till pröfning, väckte undertecknad vid januaririksdagen 1887 motion (n:o 181) om, att föreskrifterna för hvad som vid leverans och entreprenad för statens räkning vore att iakttaga borde sammanföras i en enda förordning, hvilken alla förvaltande myndigheter skulle hafva att ställa sig till efterrättelse, då af dem något för det allmännas räkning och på dess bekostnad skulle